

πρὸς τὴν αὐτοῦ γενέθλιον. εἰ οὖν ἡμῖν ἐπαρκέσει τὸ εὐχεσθαι, συμβουλοίμην ἄν σοι· κοινὸν γὰρ ἡμῖν τὸ ἔρμαιον.

Ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ τῶν νύκτωρ τε καὶ τήμερον πεποιημένων δοκῶ μοι τῆς εὐροίας τὸν Ὅμηρον ἐπιγράψασθαι· θείως γάρ
5 πῶς καὶ μαντικῶς εἰς τὴν ποίησιν ἐξεβακχεύθην. κρινεῖς δ' αὐ-
τός· ἐπίτηδες γάρ τοι τουτὶ τὸ γραμματεῖον περιηγόμην, εἰ
ἄρα τῷ σχολῆν ἄγοντι τῶν ἐταίρων περιτύχοιμι. δοκεῖς οὖν ἐν
καλῷ μοι σὺ τῆς σχολῆς εἶναι.

Μακάριος γὰρ εἶ, ἦν δ' ἐγώ, καὶ πέπονθας τὸ τοῦ τὸν δό- 3
10 λιχον νενικηκότος, ὃς ἤδη λελουμένος τὴν κόνιν καὶ τὸ λοιπὸν
τῆς θεᾶς ψυχαγωγούμενος μυθολογεῖν πρὸς τὸν παλαιστήν
διενοεῖτο, ἐπιδόξου κληθήσεσθαι τῆς πάλης οὔσης· ὁ δ' Ἄλλ'
ἐπὶ τῆς βαλβίδος οὐκ ἄν ἐμυθολόγεις, ἔφη. καὶ σὺ δὴ μοι δοκεῖς
νενικηκῶς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορ-
15 ρωδοῦντι τὴν τοῦ σταδίου τύχην.

Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δὴ σοι τί τῶν ἀπόρων, εἶπεν, ἐργασομένῳ;
Ἴσως γάρ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττονος ἢ καθ' Ὅμηρον 4
εἶναί σοι λόγου καταφαίνεται. καὶ σὺ μὲν φρονεῖς Ὅμηρον ἐπαι-
νέσεις, ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν καὶ τὸ μηδέν;

20 Συκοφαντεῖς, ἔφη. διαστασιάσαιμι δ' οὐκ ἄν τοὺς ἦρωες, εἰ καὶ
πλείων εἰμὶ τὴν γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι.

Εὐ <σύ> γε, εἶπον· ἐμὲ δ' οὐκ ἄν νομίζοις πρὸς τοῦ Δημοσθέ- 5
νους; ἀλλὰ ἐπεὶ γε μὴ ταύτη τὸν λόγον ἀτιμάζεις, κατὰ τὴν
ὑπόθεσιν δῆλον ὡς τὴν ποιητικὴν ἔργον ἡγῆ μόνον, τοὺς δὲ
25 ῥητορικοὺς λόγους καταφρονεῖς ἀτεχνῶς οἷον ἵππεὺς παρὰ
πεζοὺς ἐλαύνων.

Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, κἂν εἰ πολλῆς δεῖ τῆς μανίας ἐπὶ
τὰς ποιητικὰς ἰοῦσιν θύρας.